

Amerikaans parlementair versus Brits parlementair

Op dit debattoernooi wordt gedebatteerd in het Amerikaans parlementaire debatformat. Eens de trots van de Nederlandse debatwereld, maar tegenwoordig valt het aantal AP-toernooien in het niet bij het aantal BP-toernooien. Dit kan het voor juryleden soms lastig maken om te schakelen tussen AP- en BP-jurereen. De kern van het jureren blijft gelijk, maar er zijn een aantal expliciete en impliciete verschillen waar een jurylid specifiek rekening mee moet houden bij het jureren van een AP-debat.

Dit document is geschreven door Josse van Proosdij voor het Cicero Toernooi 2017 en is bewerkt door Mike Weltevrede namens het CA team van het Bonapartiaans Debattoernooi 2020.

Expliciete verschillen

Nieuw materiaal in de tweede oppositiespeech

Iets wat veel juryleden hoofdbreken bezorgt, is de vraag of er nou wel of geen nieuw materiaal gebracht mag worden in de tweede speech van de oppositie. Het antwoord hierop is in principe éénduidig: nee, dit mag niet. Maar waar een jurylid sterk rekening mee moet houden is de definitie van 'nieuw' in een debat.

Nieuw materiaal in de context van een AP-debat houdt in dat het materiaal volledig nieuw is en dat de propositie het argument niet aan had kunnen zien komen. Het is dus bijvoorbeeld volledig legitiem om je eerste spreker de teamlijn uiteen te laten zetten en duidelijk te maken wat de argumenten zijn, en de tweede spreker dit argument uit te laten werken. Nieuw betekent hier dus niet zoals bij een (BP-)samenvatting dat er geen opbouwend materiaal mag worden gebracht, graag wel zelfs, maar dat het voor de oppositie niet toegestaan is om een debat te winnen op argumenten waar de propositie geen rekening mee heeft kunnen houden.

Of de propositie er rekening mee heeft kunnen houden ligt aan het feit of het nieuwe materiaal deel uitmaakt van een nieuwe 'clash'. Een clash is een groot geschilpunt binnen het debat waar anderen al argumenten over hebben gemaakt. Als het opbouwende materiaal in de tweede oppositie speech over dezelfde clash gaat als die eerder al aan bod is gekomen, is het toegestaan. Als het over een nieuwe clash gaat (opeens wordt er een hele andere groep bij betrokken of wordt er een principiële argument gemaakt) dan is het niet toegestaan.

Hoe dit te beoordelen?

Als er toch sprake is van een nieuw argument, hoeft dit niet het einde van de wereld te zijn. Het is aan de juryleden om een afweging te maken hoe 'nieuw' een argument is en of de propositie door middel van één of meerdere POI's nog de kans heeft gekregen om op het materiaal te reageren. Een volledig nieuw argument aan het begin van een speech waarbij één of meerdere POI's zijn beantwoord, mag de oppositie worden aangerekend, maar is minder erg dan een argument dat laat gebracht wordt en waarbij geen interactie mogelijk is. In een dergelijk geval kan het argument als volledig irrelevant worden beschouwd.

Er staat geen 'straf' op het brengen van nieuwe argumenten, in de afweging van de jury zal een nieuw argument slechts minder of niet meewegen bij de uitslag.

Voorbeeld

Bekijk de eerste vier speeches uit het volgende AP-debat tussen vier wereldleiders, over het *saneren van kernwapens*:

Victoria (1e prop): het risico op *gegarandeerde wederzijdse vernietiging* is te groot.

Cleopatra (1e opp): kernwapens geven wereldleiders een prikkel om samen te werken.

Mvemba (2e prop): verdere uitwerking over *gegarandeerde wederzijdse vernietiging*.

Gandhi (2e opp): het bezit van kernwapens geeft vredelievende landen een mogelijkheid om zichzelf te beschermen.

Mogelijke interpretaties die een jury zou kunnen hebben in dit debat:

- ✓ De jury vindt het debat erg close, maar vond de oppositie net iets sterker. De lijn van de oppositie was tweeledig maar dit was duidelijk gepresenteerd door Cleopatra. Daarnaast gaf Gandhi de mogelijkheid tot een POI. Oppositie wint.
- ✓ De jury vindt het debat erg close, maar vindt de oppositie net iets sterker. De argumenten van Gandhi komen echter uit de lucht vallen en ondanks een POI wordt dit de oppositie aangerekend. Propositie wint.
- ✓ De jury vindt de argumenten van de oppositie duidelijk overtuigender. Maar de argumenten van Gandhi krijgen minder gewicht omdat ze nieuw waren. Toch blijft er genoeg staan aan de kant van de oppositie om hen te laten winnen.
- ✓ De argumenten van Cleopatra zijn overtuigender dan die van Victoria en Mvemba bij elkaar. Gandhi komt met een interessante uitwerking in een debat, die echter volledig nieuw is en door tijdsgebrek vergeet hij prompt een POI aan te nemen. Hoewel de argumenten volledig irrelevant worden verklaard wint de oppositie dankzij de sterke argumenten van Cleopatra.
- ✓ Victoria, Mvemba en Cleopatra zijn novices. De argumenten van Victoria en Mvemba zijn overtuigender dan die van Cleopatra, maar de zeer ervaren Gandhi zet in de tweede beurt het debat volledig recht. De jury slaat steil achterover en vindt de speech van Gandhi een 90 waard. Hij doet dit echter met volledig nieuwe argumenten en geeft geen gelegenheid tot het stellen van een POI, want dat "gaat maar van zijn kostbare tijd af". De jury besluit de argumenten van Gandhi daarom volledig irrelevant te verklaren. Propositie wint.

Bij het geven van sprekerspunten wordt de spreker gestraft voor het brengen van nieuwe argumentatie en dus het verzaken van zijn rolvulling. Dit betekent niet dat de speech verder niet goed in elkaar kan zitten en het is ook niet direct een 65. Punten kunnen worden uitgedeeld naar gelang de balans van het debat.

Samenvattingen

In een AP-debat zijn samenvattingen echt samenvattingen en dus niet bedoeld voor nieuwe argumenten. Nieuwe afwegingen of voorbeelden zijn wel toegestaan. Soms kunnen sprekers het in de samenvatting toch niet weerstaan om nog even een rondje weerleggingen te doen. Dit kan door de jury gerust worden geïnterpreteerd als een zwaktebod. Óf de argumenten hadden al eerder weerlegd moeten worden óf de jury zal de argumenten van de andere partij zelf al beoordelen als minder relevant.

Sprekers krijgen, zoals altijd, individueel sprekerspunten. Er worden geen aparte sprekerspunten gegeven voor de samenvatting maar de jury kan de samenvatting zien als een soort bonusronde voor de eerste spreker van beide kanten waarin zij enkele sprekerspunten extra kunnen verdienen (of verliezen!).

Hieronder een voorbeeld over de stelling dat *mensen met zeldzame ziektes toegang moeten krijgen tot behandelingen die niet wetenschappelijk bewezen zijn*:

Jon (1e prop): Er wordt weinig geld in behandelingen voor deze ziektes gestoken omdat het niet winstgevend is. Deze patiënten hebben weinig andere mogelijkheden.

Daenerys (1e opp): De behandelingen kunnen gevaarlijk zijn omdat ze voor een reden niet bewezen zijn. Wij mogen patiënten dat risico niet laten nemen.

Arya (2e prop): Dit is de laatste kans voor veel patiënten; zij hebben het recht om te proberen hun eigen leven te redden als dat anderen niet schaadt.

Tyrion (2e opp): Patiënten kunnen in deze staat waar zij ten einde raad zijn gekomen niet rationeel nadenken en kunnen dit risico niet weloverwogen accepteren.

Daenerys (Opp samenvatting): Het beschermen van patiënten tegen risico's waarvoor zij niet rationeel toestemming hebben gegeven is het meest belangrijke in dit debat want een overheid moet haar ingezetenen beschermen.

Jon (Prop samenvatting): Wij legden uit dat het recht op het redden van je eigen leven het belangrijkste is. Dit is omdat alle rechten voortvloeien uit het recht op leven.

Vergeet niet dat de oppositiesamenvatting voor de propositiesamenvatting komt! Mogelijke interpretaties die een jury zou kunnen hebben naar aanleiding van de samenvattingen:

- ✓ Na Tyrions speech is de jury nog onzeker van de winnaar. Daenerys legt niet briljant uit waarom de bescherming die zij verdedigen zó belangrijk is maar zij schaadt haar case niet. Jon legt wel uit waarom het recht dat zij vertegenwoordigen het meest belangrijk is. Propositie wint. Daenerys kreeg voor haar eerste speech een 75 en dat blijft zo. Jon kreeg voor zijn eerste speech een 76 en krijgt 1 sprekerspunt extra naar aanleiding van zijn samenvatting.
- ✓ Na Tyrions speech neigt de jury om de winst te geven aan de oppositie. Daenerys legt in haar samenvatting niet briljant uit waarom de bescherming die zij verdedigen zó belangrijk is maar zij schaadt haar case niet. Jon legt op briljante manier uit waarom het recht dat zij vertegenwoordigen het meest belangrijk is en gooit daarmee de balans om. Propositie wint. Daenerys kreeg voor haar eerste speech een 75 en dat blijft zo. Jon kreeg voor zijn eerste speech een 76 en krijgt 2 sprekerspunten extra naar aanleiding van zijn samenvatting.
- ✓ Na Tyrions speech is de jury nog onzeker van de winnaar. Daenerys legt niet briljant uit waarom de bescherming die zij verdedigen zó belangrijk is maar zij schaadt haar case niet. Jons uitleg in de samenvatting is echter té nieuw en deze wordt niet meegenomen. Opp wint. Jon en Daenerys kregen voor hun eerste speech respectievelijk een 76 en 75 en dat blijft zo. Hierdoor hebben we echter een gelijkspel in de sprekerspunten. De jury kan ervoor kiezen om 1) Jon 1 sprekerspunt aftrek te geven omdat hij zijn rol niet vervulde en nieuw materiaal bracht of 2) Daenerys 1 sprekerspunt extra toe te kennen voor de prima doch niet doorslaggevende samenvatting.
- ✓ Na Tyrions speech is de jury nog onzeker van de winnaar maar neigt naar de oppositie omdat de propositie een erg warrige uitleg had. Daenerys legt niet uit waarom de bescherming die zij verdedigen zó belangrijk is maar zij schaadt haar case niet. Jons samenvatting was extreem vaag en zeer moeilijk te volgen. Derhalve is de case van de propositie eigenlijk nog minder duidelijk geworden. Oppositie wint. Daenerys kreeg voor haar eerste speech een 75 en dat blijft zo. Jon kreeg voor zijn eerste speech een 76 en krijgt een aftrek van 1 sprekerspunt extra naar aanleiding van zijn samenvatting.

Impliciete verschillen

De formele regels tussen AP en BP ontlopen elkaar dus weinig. Er zijn wel een aantal belangrijke impliciete verschillen die min of meer automatisch volgen uit het verschil in format. De analogie die ik hier vaak voor gebruik is het Toscaanse stadje San Gimignano waar tijdens de renaissance de traditie onder rijke families bestond om zo hoog mogelijke torens te bouwen. De hoogte kun je beschouwen als de kracht van de argumentatie en het team met de hoogste toren wint. In een debat met vele torens is er een prikkel om vooral je eigen toren zo hoog mogelijk te bouwen, een toren slopen betekent niet alleen winst voor jou, maar ook winst voor de overige teams in het debat. In een AP-debat is elke meter die je van de toren van je tegenstander sloopt evenveel waard als het hoger bouwen van je eigen toren. Alle impliciete verschillen vloeien hieruit voort en het is van belang dat juryleden zich hiervan bewust is.

Bewijslast

Omdat je het debat dus op twee manieren kunt winnen verandert het verwachtingspatroon van debaters. De propositie moet bewijzen dat hun voorstel werkt, de oppositie hoeft alleen maar te bewijzen dat het niet werkt. De oppositie kan dit doen door diepe inhoudelijke analyses uit te voeren waarmee ze bewijzen dat hun kant simpelweg beter staat. Dit is echter niet principieel beter dan een oppositie die alleen maar afbreekt.

De propositie heeft wel positieve bewijslast: zij moeten bewijzen dat hun plan iets positiefs toevoegt aan de maatschappij. Ook dit kan echter minimaal zijn. Een plan kan het leven van één persoon iets beter maken, maar als de propositie alle argumenten van de oppositie weet te weerleggen om het niet te doen, dan winnen zij nog steeds.

Deze stijl zegt niets over de kwaliteit van een debat. Het is niet zo dat een debat met hoge torens ook een debat met hoge sprekerspunten is. Een debater die met scherpe argumentatie de hele toren van zijn tegenstander omver haalt zonder zelf een positief verhaal te brengen, kan gerust met een 80 beloond worden. Dit terwijl grootste vergezichten met minder beloond kunnen worden wegens een gebrek aan strategisch inzicht. Vaak zal een combinatie van beiden effectief zijn, maar dat is aan de jury om te beoordelen.

Voorbeeld

Er is een debat over het *afschaffen van de Geneefse conventie*.

Barbarossa (1e prop): In moderne oorlogsvoering zijn alle middelen toegestaan, omdat er sprake is van een totale oorlog.

Saladin (1e opp): de conventie leidt tot minder slachtoffers en dat vinden wij goed.

Tomyris (2e prop): de conventie leidt juist tot meer slachtoffers.

Catharina (2e opp): zelfs al zou dat zo zijn, dan vinden wij het principe van de conventie zo belangrijk dat daar niet van afgeweken mag worden.

Mogelijk interpretaties van de jury (ga ervan uit dat de argumenten van Catharina niet uit de lucht komen vallen):

- ✓ De speech van Barbarossa was redelijk, maar de speech van Saladin is beter en het bevat een uitgebreide uitwerking waarom minder slachtoffers belangrijk zijn. Catharina slaagt erin de argumenten van Saladin krachtig te weerleggen en gebruikt Saladins eigen principe tegen hem. Catharina voegt niet veel toe aan het debat. Propositie wint en de jury beoordeelt dat het sloopwerk van Tomyris belangrijker was dan het principe van Barbarossa. Tomyris krijgt een 80 en Barbarossa een 75.
- ✓ Barbarossa en Catharina brengen diepgravende principiële argumentatie, maar beoordeelt de argumentatie van Catharina als sterker. Saladin en Tomyris slaagden er niet in de jury te overtuigen met praktische argumentatie. Oppositie wint het debat.
- ✓ De jury beoordeelt de principiële argumentatie van de propositie als sterker, maar vindt het praktische sloopwerk van de oppositie sterker dan de weerlegging aan de kant van de propositie. Het wordt een lang juryberaad, dit tot ongenoegen van het CA-team.

Plan en definitie

De propositie heeft precies dezelfde verantwoordelijkheid bij het opzetten van een debat als in een BP-debat. Ook in een BP-debat kan een team worden uitgesloten vanwege gebrek aan rolvulling, maar vaak is er een prikkel om hier niet te zwaar aan te tillen. Meestal omdat het van het juryberaad een enorme bende maakt. Bij een AP-debat wordt van juryleden expliciet verwacht dat zij beoordelen of een plan legitiem is, mits deze definitie ook wordt aangevallen is door de oppositie. Anderzijds moet de oppositie óf over dit plan debatteren of expliciet de definitie aanvallen. Dit kan in de praktijk betekenen dat een debat al heel gauw beslist is op formele gronden. Dit is misschien een minder leuk onderdeel van AP maar is wel onderdeel van het spel.

Voorbeeld

In het volgende voorbeeld gebruiken we een debat over *de scheiding van kerk en staat*:

Moctezuma (1e prop): het is een oude Azteekse traditie om mensenoffers te brengen en wij zijn dan ook voor het recht om dit te doen met vrijwilligers.

Oda (1e opp): ik betwist dat dit een legitieme interpretatie van de stelling is.

- ✓ De jury beoordeelt het plan van Moctezuma als legitiem. Oda valt de definitie aan, maar gaat uiteindelijk toch in op het plan van Moctezuma. Het debat wordt gewoon normaal beoordeeld.
- ✓ De jury beoordeelt het plan van Moctezuma als niet legitiem. Oda valt de definitie aan maar in het hierop volgende debat zijn zijn argumenten duidelijk zwakker dan die van Moctezuma. Omdat de prop illegitiem is, wint Oda alsnog.
- ✓ De jury beoordeelt het plan van Moctezuma als legitiem. Oda valt de definitie aan en gaat het vervolgens hebben over het debat wat hij denkt dat gevoerd moet worden. Hij doet dit beter dan Moctezuma. Moctezuma wint, omdat Oda niet het debat voert wat Moctezuma gedefinieerd heeft.
- ✓ Het is 11.9.15.4.12 en de jury beoordeelt het plan als status quo. Oda valt de definitie aan, maar voert vervolgens het debat wat hij denkt dat gevoerd moet worden. Ondanks de verkeerde keuze om niet het debat te voeren van Moctezuma, wint Oda alsnog omdat Moctezuma de grootste fout in zijn rolvulling begaat.